

ИЗПИТАНИЕ

Превод от хинди: Райна Маринова, 1989

chitanka.info

В древни времена в Западна Индия живял цар, който бил голям ценител на изкуството. Затова в неговото царство живеели много поети, певци и музиканти. Към тях царят се отнасял с голямо уважение. Той винаги намирал начин да ги насърчава, а на най-добрите щедро раздавал награди.

Но този цар, който толкова много обичал поезията и музиката, имал голям недостатък: не можел да слуша нищо лошо за себе си от когото и да било.

Веднъж прочели на царя стихотворение, написано с голямо майсторство и мъдрост, в което се говорело за неговата жестокост, несправедливост и своеволия. Царят много се разгневил. Той искал да разбере от кого е стихотворението и като не знаел как да направи това, заповядал на стражите си да заловят и доведат в двореца всички поети от царството. Заповедта била изпълнена веднага. Поетите били доведени при царя и той ги попитал:

— Кой от вас се е осмелил да пише, че съм жесток и несправедлив?

Всички мълчали. Наистина, кой ли можел да бъде толкова омел? Царят повторил въпроса си, но и този път никой не се обадил.

Напротив, поетите започнали да декламираат свои стихотворения, прославящи царя. Едни възхвалявали милосърдието му, други — щедростта, трети храбростта му. Царят освободил всички. Останал само един поет, който отказал да каже свое стихотворение. Как ли не го заплашвал царят, за да го накара да проговори! И като не постигнал нищо, наредил на слугите си незабавно да приготвят една клада. Той я посочил на поета и казал:

— Ако продължаваш да мълчиш, ще те изгоря жив!

Но и след тази заплаха поетът не казал нищо. Тогава царят заповядал да вържат ръцете и краката му и да го сложат върху кладата. И отново попитал:

— Е, сега ще говориш ли?

Едва тогава поетът се съгласил и поискал да го свалят от кладата. И когато го свалили долу, най-после казал своето стихотворение. То било същото онова, от което по-рано царят се разгневил толкова много. Сега, като го чул отново, царят замълчал за миг, а след това прегърнал поета. Това било така неочаквано! Поетът мислел, че ще бъде убит веднага щом свърши стихотворението.

Но царят бил истински покорен от неговата поезия. Той
възнаградил богато поета и го пуснал да си върви.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.